

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 10

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 ianuarie 2000

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
454/1999. — Decret privind conferirea Ordinului național <i>Steaua României</i> în grad de Cavaler	1-2		
2. — Decret privind numirea în funcție a unor procurori financiari	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 156 din 12 octombrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4, 5, art. 26 alin. (2) și (6) și ale art. 27 alin. (1) din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 129/1999	2-6		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
788/190/1999. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de		Sănătate pentru aprobarea Listei cuprinzând bolile pentru care asigurații beneficiază, în tratamentul ambulatoriu, de medicamente eliberate fără contribuție personală	7
		789/189/1999. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru completarea anexei nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 328/70/1999 pentru aprobarea Listei denumirilor comune internaționale (D.C.I.) ale medicamentelor din Nomenclatorul de medicamente și produse biologice de uz uman, de care beneficiază asigurații, pe bază de prescripție medicală, în tratamentul ambulatoriu, cu sau fără contribuție personală, și a modului de prescriere, eliberare și de decontare a medicamentelor	8

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea Ordinului național *Steaua României*
în grad de Cavaler

În temeiul art. 94 lit. a) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al Legii nr. 77/1999,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă Excelenței sale domnului Yoshiaky Koyama, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Japoniei la București, Ordinul

național *Steaua României* în grad de Cavaler, ca o recunoaștere a meritelor sale deosebite în strângerea legăturilor de colaborare pe toate planurile dintre România și Japonia.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 28 decembrie 1999.
Nr. 454.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind numirea în funcție a unor procurori financiari

În temeiul art. 94 lit. c) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 109 alin. (1) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, având în vedere propunerile plenului Curții de Conturi,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se numesc în funcția de procuror financiar următorii:
— Ciobanu Constantin — Camera de Conturi Covasna
— Gherghescu Giorgică — Camera de Conturi Galați.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 11 ianuarie 2000.
Nr. 2.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 156

din 12 octombrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4, 5, art. 26 alin. (2) și (6) și ale art. 27 alin. (1) din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 129/1999

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4, 5, art. 26 alin. (2) și (6) și ale art. 27 alin. (1) din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, ridicată de Asociația de vânatoare „Căprioara” din Iași în Dosarul nr. 5.901/1998 al Tribunalului Iași, având ca părți pe autoarea excepției și Asociația județeană a vânătorilor și pescarilor sportivi Iași, precum și soluționarea excepției ridicate de Asociația de vânatoare „George Topârceanu” din Iași în Dosarul nr. 5.899/1998 al Tribunalului Iași, având ca părți pe autoarea excepției și Asociația județeană a vânătorilor și pescarilor sportivi Iași.

În ședința din data de 25 mai 1999 Curtea a dispus conexarea Dosarului nr. 163C/1998 la Dosarul nr. 162C/1998 care a fost înregistrat primul, constatând că excepțiile de neconstituționalitate ridicate au același obiect, precum și că există o strânsă legătură între cele două cauze, urmând să se pronunțe prin decizia de față asupra ambelor excepții de neconstituționalitate.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 25 mai 1999 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 1 iunie 1999 și apoi pentru 10 iunie 1999, dată la care Curtea a dispus repunerea cauzei pe rol pentru data de 21 septembrie 1999, întrucât în cadrul completului format din 8 judecători nu a putut fi luată o decizie cu majoritate de voturi. În plus Curtea a apreciat ca fiind necesară obținerea unei documentări suplimentare referitoare la dezbaterile din comisiile parlamentare și din ședința celor două Camere ale Parlamentului, precum și a unei documentări de drept comparat.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 12 octombrie 1999.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Tribunalul Iași, prin Încheierea din 26 octombrie 1998, pronunțată în Dosarul nr. 5.901/1998, și prin Încheierea din aceeași dată, pronunțată în Dosarul nr. 5.899/1998, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4, 5, 26 și 27 din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, excepție ridicată atât de Asociația de vânatoare „Căprioara” din Iași, cât și de Asociația de vânatoare „George Topârceanu” din Iași în cele două cauze civile care au ca obiect soluționarea acțiunilor formulate de Asociația județeană a vânătorilor și pescarilor sportivi Iași pentru dizolvarea celor două asociații autoare ale excepției.

Motivarea ambelor excepții de neconstituționalitate este identică, după cum urmează:

— Art. 37 alin. (1) din Constituție prevede dreptul la liberă asociere. Afilierea organizațiilor vânătoarești cu personalitate juridică la Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România reprezintă o operațiune de subordonare, acestea neavând posibilitatea de a avea un statut propriu. Deoarece prin afiliere membrii organizațiilor vânătoarești sunt obligați să facă parte și dintr-o altă asociație, se încalcă și dispozițiile art. 20 pct. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, care prevăd că nimeni nu poate fi obligat să facă parte dintr-o asociație.

— Art. 4 și 5 din Legea nr. 103/1996, care se referă la obligativitatea organizațiilor vânătoarești de a se afilia și de a fi reprezentate la nivel național și internațional numai de către Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România, contravin principiului constituțional privind dreptul la liberă asociere.

— Art. 26 și 27 din aceeași lege, în care se prevede că reprezentanții acestei asociații participă de drept în comisiile pentru examinarea noilor vânători și că permisele, împreună cu autorizațiile de vânatoare sunt emise și inserate numai de Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România și nu de organizația vânătoarească gestionară a respectivului fond de vânatoare, contravin aceleiași principiu prevăzut la art. 37 alin. (1) din Constituție.

Exprimându-și opinia instanțele judecătorești au apreciat că prevederile criticate nu contravin dispozițiilor art. 37 din Constituție, deoarece dreptul la liberă asociere își găsește pe deplin recunoașterea în Legea nr. 103/1996, conform căreia înființarea și funcționarea organizațiilor vânătoarești ca persoane juridice de sine stătătoare nu sunt condiționate, direct sau indirect, de acordul ori de avizul Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor din România. Întrucât la art. 7 din Legea nr. 103/1996 s-a prevăzut în mod expres că administrarea fondului cinegetic al României se realizează de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, iar gestionarea fondului de vânatoare se atribuie de către menționata autoritate publică organizațiilor vânătoarești legal constituite, pentru rațiuni organizatorice și în vederea realizării unei anumite simetrii de autoritate, legiuitorul a considerat util să existe, corespunzător autorității publice centrale, o asociație care să reunească organizațiile vânătoarești constituite pe teritoriul României, afilierea acestora din urmă la structura agreată de legiuitor nefiind însă obligatorie. Instanțele au reținut, de asemenea, că Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România are, în principal, scopuri de natură metodologică și de reprezentare, care nu afectează în vreun fel activitatea de gestionare a fondului de vânatoare ori a patrimoniului organizațiilor vânătoarești afiliate, art. 20 din Legea nr. 103/1996 detaliind sfera de competență a Consiliului Național de Vânatoare, în care Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România deține un număr de doar 4 reprezentanți. În ceea ce privește prezența a 2 reprezentanți ai Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România în comisiile de examinare constituite pentru recunoașterea calității de vânător și pentru acordarea permiselor de vânatoare, instanțele au considerat că aceasta nu poate constitui o atingere a drepturilor solicitantului și nici ale organizației din care acesta face parte, întrucât statul are dreptul ca, prin organismele proprii sau prin cele pe care le recunoaște ca partener, să instituie forme de control menite să asigure realizarea scopurilor de interes național, inclusiv prin supravegherea modului de acordare a permiselor de vânatoare. Potrivit opiniei exprimate de instanță, Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România, înființată în baza Decretului nr. 211/1948, continuă să funcționeze ca structură organizatorică și după intrarea în vigoare a Legii nr. 103/1996 și, în măsura în care aceasta s-a conformat prevederilor art. 48 din lege, nici o dispoziție legală nu poate împiedica statul să continue a recunoaște ca partener social această persoană juridică, având un pronunțat scop obștesc. Se opinează totodată că, astfel cum organizațiile vânătoarești legal constituite nu sunt obligate să se afilieze la Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România, tot astfel nici statul nu poate fi obligat să accepte parteneriatul unor persoane care nu se supun unui anumit cadru instituționalizat și unui minim control, menit să asigure reprezentarea interesului național în raport cu interesul de grup. În discuție nu poate fi vorba, în opinia instanțelor judecătorești, de îngrădirea dreptului cetățenilor la liberă asociere, ci de crearea unui cadru legislativ și organizatoric care să permită statului, prin autoritatea publică competentă, gestionarea în condiții optime și de siguranță a fondului cinegetic, motiv pentru care cel care dorește să participe la gestionarea acestei resurse naturale trebuie să accepte un anumit cadru instituțional, care este egal pentru toți.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Președintele Camerei Deputaților consideră că excepția de neconstituționalitate formulată este întemeiată, întrucât dispozițiile art. 4, 5, 26 și 27 din Legea nr. 103/1996 sunt în contradicție cu prevederile art. 20 și 37 din Constituție. În susținerea acestei opinii sunt aduse următoarele argumente:

— Art. 37 alin. (1) din Constituție are ca domeniu nu numai asocierile în cadrul unei persoane juridice, respectiv asociațiile, ci orice „alte forme de asociere“, așadar chiar și asocierile prin care nu se constituie o persoană juridică.

— Art. 37 din Constituție, art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și, deosebit de explicit, art. 20 pct. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului protejează nu numai așa-zisa libertate „pozitivă“ de asociere, ci și dreptul „negativ“ de a nu fi obligat să adere la o asociere. Existența acestui din urmă drept a fost statuată, de altfel, și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, de exemplu în cazul „Young, James și Webster împotriva Regatului Unit“.

— În raport cu aceste susțineri trebuie să se constate că dispozițiile criticate din Legea nr. 103/1996 sunt în contradicție, sub un aspect sau altul, cu exercitarea laturii „negative“ a libertății de asociere. Astfel, faptul că art. 5 din Legea nr. 103/1996 condiționează posibilitatea unei organizații vânătorești de a fi reprezentată pe plan național sau internațional de „afilierea“ — cum în mod expres dispune alin. (2) — la Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România este de natură să constituie o semnificativă constrângere în exercitarea dreptului de a nu fi obligat să facă parte dintr-o asociere. Este incontestabil că „afilierea“ menționată se circumscrie sferei sintagmei „alte forme de asociere“, utilizată la art. 37 alin. (1) din Constituție. Aceeași concluzie rezultă și din analiza prevederilor art. 4 din Legea nr. 103/1996, care condiționează accesul la gestionarea fondului de vânătoare de calitatea de organizație vânătorească afiliată la Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România, precum și în legătură cu art. 26 și 27, care restrâng indirect dreptul organizațiilor de vânătoare de a obține permise de vânătoare ori autorizații de vânătoare, impunându-le acestora, implicit, afilierea la Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, datorită următoarelor motive:

— Dreptul la liberă asociere, consacrat de art. 37 din Constituție, este recunoscut în Legea nr. 103/1996, întrucât chiar dispozițiile cuprinse în art. 4 și 5 permit înființarea și funcționarea organizațiilor de vânători și pescari ca organizații nonprofit, cu personalitate juridică și cu patrimoniu propriu, iar dispozițiile din lege nu condiționează nici dobândirea personalității juridice și nici funcționarea ulterioară a acestora de avizul sau de acordul Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România, astfel încât, indirect, să le oblige să se afilieze.

— Dispozițiile art. 5 din Legea nr. 103/1996, care prevăd că Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România reprezintă la nivel național organizațiile vânătorești „constituite pe principiul liberei asocieri a vânătorilor“ și că numai aceasta poate fi, potrivit dispozițiilor art. 4, gestionar de fonduri de vânătoare, trebuie interpretate în sensul că legiuitorul, din rațiuni organizatorice, a înțeles să recunoască un organism neguvernamental, constituit la nivel național, ca un partener al autorităților publice cu atribuții în domeniul fondului cinegetic și al protecției vânatului, iar nu ca o obligare a asociațiilor locale de a se afilia la acest organism.

— Nici prevederile art. 26 și 27 din legea menționată nu sunt în contradicție cu dispozițiile cuprinse în art. 37 din Constituție. Acordarea unor competențe, astfel cum prevăd dispozițiile art. 26 și 27 din Legea nr. 103/1996, Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România s-a făcut, de asemenea, din rațiuni organizatorice menite să asigure prioritatea interesului național în raport cu interesul de grup. Gestionarea optimă a fondului cinegetic impune crearea unui cadru instituțional, iar cel care dorește să participe la această activitate trebuie să se conformeze legislației care reglementează materia. Prezența reprezentanților Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România în comisiile de examinare pentru obținerea permisului de vânătoare și gestionarea de către aceasta a formularelor pentru permise și autorizații individuale sau colective de vânătoare nu poate aduce atingere drepturilor solicitanților și nici ale organizațiilor din care ei fac parte, întrucât statul are dreptul de a-și recunoaște ca partener o anumită formă instituționalizată pe care o consideră în măsură să contribuie la realizarea unui anumit scop.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

Prin Încheierea din 10 iunie 1999 Curtea a dispus, între altele, obținerea unei documentări suplimentare referitoare la dezbaterile din comisiile parlamentare și din ședința celor două Camere ale Parlamentului, precum și a unei documentări de drept comparat. Ca urmare, au fost comunicate Curții proiectul legii fondului cinegetic și a protecției vânatului, raportul comisiei de mediere la acest proiect și lucrările comisiilor permanente ale Parlamentului, sesizate în fond cu proiectul legii în cauză. Din partea Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului s-a depus la dosar un raport referitor la rațiunile care au stat la baza adoptării prevederilor art. 4 și 5 din Legea nr. 103/1996, precum și o informare, întocmită de cadre didactice universitare din domeniu, asupra modului de organizare a asociațiilor de vânători din unele țări europene, potrivit legislației acestora.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost legal sesizată.

Textele de lege a căror neconstituționalitate se invocă de către autorii excepției au următorul cuprins:

„Art. 4. — *Gestionarea fondului de vânătoare se atribuie, de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, organizațiilor vânătorești legal constituite din România, Regiei Naționale a Pădurilor, unităților de cercetare științifică cu profil cinegetic din România, denumite, în sensul prezentei legi, gestionari ai fondurilor de vânătoare.*“

„Art. 5. — (1) *Organizațiile vânătorești, constituite pe principiul liberei asocieri a vânătorilor, sunt organizații nonprofit, au personalitate juridică, patrimoniu distinct și sunt reprezentate la nivel național și internațional de Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România.*

(2) *Afilierea organizațiilor vânătorești la Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România se face potrivit legii și statutului acesteia.*“

„Art. 26. — (1) Permisele de vânatoare se eliberează de către organizațiile vânătorești, legal constituite, solicitanților de cetățenie română și rezidenților în România care au împlinit vârsta de 18 ani, au efectuat un an stagiatură și au absolvit examenul de vânător, susținut în fața unei comisii de examinare, constituită la nivel județean, la data stabilită anual de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

(2) Din comisia de examinare fac parte doi reprezentanți ai autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, doi reprezentanți ai Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România și un reprezentant al instituțiilor de învățământ superior de specialitate.

(3) Examenul se organizează anual, în condițiile stabilite potrivit prezentei legi.

(4) Permisul de vânatoare nu poate fi obținut de persoanele care, potrivit legii, nu au dreptul la permis de portarmă și nici de cele care, în ultimii 3 ani, au fost sancționate pentru săvârșirea vreunei contravenții prevăzute de prezenta lege.

(5) Permisul de vânatoare se va retrage și se va anula persoanelor care, după obținerea acestuia, se constată că se încadrează în una din categoriile prevăzute la alin. (4), precum și persoanelor care refuză să se legitimeze la cererea personalului cu atribuții legale să constate contravenții și infracțiuni în domeniul cinegetic sau care se sustrag controlului acestuia. Retragerea și anularea permisului de vânatoare se aduc la cunoștință organizațiilor vânătorești legal constituite, din România, interesate prin publicarea oficială a listelor acestora.

(6) Formularele permiselor de vânatoare sunt documente cu regim special, emise și înseriate de către Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România, conform modelului și reglementărilor emise de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și puse la dispoziție organizațiilor vânătorești legal constituite.“

„Art. 27. — (1) Formularele autorizațiilor individuale sau colective de vânatoare sunt documente cu regim special, emise și înseriate de către Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România și, respectiv, de Regia Națională a Pădurilor, conform modelului și reglementărilor emise de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) pot fi obținute și folosite de gestionarii fondurilor de vânatoare, în condițiile stabilite prin reglementările referitoare la organizarea și practicarea vânătorii, elaborate de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.“

Autorii excepției susțin că aceste prevederi legale contravin dispozițiilor art. 37 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „Cetățenii se pot asocia liber în partide politice, în sindicate și în alte forme de asociere“. Se face referire, de asemenea, și la art. 20 alin. (2) din Constituție, care prevede: „Dacă există neconcordanță între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.“ Din această perspectivă, susțin autorii excepției, este încălcat și art. 20 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, care la alin. (1) stabilește că „Orice persoană are dreptul la libertate de întrunire și de asociere pașnică“, iar la alin. (2) prevede că „Nimeni nu poate fi obligat să facă parte dintr-o asociație“. Pe de altă parte, se invocă și încălcarea art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care prevede: „(1) Orice persoană are dreptul la libertatea de întrunire pașnică și la libertatea de asociere, inclusiv dreptul de a constitui împreună cu alte persoane sindicate și de a se afilia unor sindicate pentru apărarea intereselor sale.

(2) Exercițarea acestor drepturi nu poate forma obiectul unor restricții decât al acelor care, prevăzute de lege, consti-

tuie măsuri necesare într-o societate democratică, pentru securitatea națională, siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor pentru protecția sănătății sau a moralei ori pentru protecția drepturilor și libertăților altei persoane. Prezentul articol nu interzice ca exercitării acestor drepturi să-i fie impuse restricții legitime de către membrii forțelor armate, ai poliției sau ai administrației de stat.“

Examinând textele legale a căror neconstituționalitate se invocă, prin raportarea lor la dispozițiile art. 37 alin. (1) și ale art. 20 din Constituție, precum și la textul art. 20 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și la cel al art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea Constituțională reține următoarele:

1. Critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Legea nr. 103/1996, text care prevedea obligativitatea organizațiilor vânătorești de a se afilia la Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România pentru a li se putea atribui gestionarea fondului de vânatoare de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, a rămas fără obiect, întrucât prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 129 din 10 septembrie 1999 pentru modificarea Legii fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 445 din 14 septembrie 1999, această reglementare a fost modificată, în sensul că gestionarea fondului de vânatoare se atribuie organizațiilor vânătorești legal constituite din România fără obligația de a mai fi afiliate la Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România. În acest fel, din textul de lege supus examinării au fost înlăturate dispozițiile a căror neconstituționalitate, în raport cu prevederile art. 37 alin. (1) din Constituție și cu jurisprudența (obligatorie, în lumina art. 20 din Constituție) a Curții Europene a Drepturilor Omului (hotărârea pronunțată în cazul „Young, James și Webster împotriva Regatului Unit“), nu a fost constatată cu majoritate de voturi, anterior repunerii cauzei pe rol. De aceea Curtea Constituțională reține că excepția de neconstituționalitate, deși inițial întemeiată sub acest aspect, a devenit inadmisibilă, urmând să fie respinsă. Această soluție se impune datorită dispozițiilor art. 23 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, care nu permit Curții Constituționale să decidă decât, astfel cum prevede alin. (1) din același text legal, „asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare [...]“.

2. Referitor la dispozițiile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 103/1996, prin care se prevede că „organizațiile vânătorești, constituite pe principiul liberei asocieri a vânătorilor“ sunt organizații „nonprofit“, cu personalitate juridică, patrimoniu distinct și sunt „reprezentate la nivel național și internațional de Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România“, Curtea constată că acestea nu pot fi considerate neconstituționale, deoarece ele nu afectează prin conținutul lor libertatea de asociere. Stabilirea de către legiuitor a unei organizații neguvernamentale reprezentative nu aduce atingere dreptului constituțional la liberă asociere, ci face parte din regimul juridic pe care legea îl prevede din necesități de raționalizare a activității asociațiilor de vânatoare legal constituite.

Instituirea unor reguli specifice privind reprezentarea organizațiilor vânătorești la nivel național și internațional reprezintă, în aceste condiții, o măsură necesară pentru funcționarea sistemului constituit din ansamblul acestor organizații în raporturile cu alte structuri cu care ele intră

în legătură la nivel național sau internațional pentru rezolvarea scopurilor prevăzute de lege.

De aceea, sub acest aspect, excepția de neconstituționalitate se va respinge.

3. Un alt text de lege, considerat de autorii excepției ca fiind neconstituțional, este art. 5 alin. (2) din Legea nr. 103/1996, care prevede că „*Afilierea organizațiilor vânătoarești la Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România se face potrivit legii și statutului acesteia*”.

Critica de neconstituționalitate are în vedere faptul că această dispoziție legală criticată „face din afiliere o condiție pentru ca o asociație de vânatoare să poată gestiona fonduri de vânatoare”.

Examinând textul de lege criticat, în lumina acestei susțineri, Curtea reține că prevederile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 103/1996 nu pot avea, în condițiile modificărilor aduse textului art. 4 din lege prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 129 din 10 septembrie 1999, decât semnificația unei posibilități pentru organizațiile vânătoarești de a se afilia și nicidecum semnificația unei obligații, întrucât reglementarea art. 4, în noua sa redactare, nu mai condiționează posibilitatea organizațiilor vânătoarești de a gestiona fonduri de vânatoare de afilierea la Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România.

4. În ceea ce privește susținerile autorilor excepției, potrivit cărora prevederile art. 26 și 27 din Legea nr. 103/1996 sunt neconstituționale, din examinarea argumentelor formulate de aceștia Curtea reține că, în realitate, se face referire la modalitatea de eliberare a permiselor de vânatoare către organizațiile vânătoarești, fiind criticate, așadar, numai dispozițiile art. 26 alin. (2), care prevăd că „*Din comisia de examinare fac parte [...] doi reprezentanți ai Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România [...]*”, ale art. 26 alin. (6), potrivit cărora „*Formularele permiselor de vânatoare sunt documente cu regim special, emise și înseriate de către Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România, conform modelului și reglementărilor emise de autoritatea publică centrală [...]*”, precum și ale art. 27 alin. (1), text care stabilește că „*Formularele autorizațiilor individuale sau colective de vânatoare sunt documente cu regim special, emise și înseriate*

de către Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România și, respectiv, de Regia Națională a Pădurilor, conform modelului și reglementărilor emise de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură”.

Principala critică adusă acestor texte de lege constă în aceea că permisele sau autorizațiile de vânatoare nu au valabilitate decât dacă sunt eliberate de către Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România, de unde rezultă că prin aceasta se încalcă în mod flagrant dispozițiile art. 29 pct. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, în care se prevede că nimeni nu poate fi obligat să facă parte dintr-o asociație.

Analizând această critică, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate nu sunt neconstituționale, întrucât nu contravin dreptului la liberă asociere prevăzut la art. 37 alin. (1) din Constituție și de actele internaționale la care România este parte. În realitate, prin dispozițiile respective legea a prevăzut, în vederea atragerii și a societății civile, participarea uneia dintre organizațiile vânătoarești, organizate la nivel național, la realizarea unor atribuții care, prin natura lor, revin statului și care, îndeobște, se exercită de autorități statale, în legătură cu evidența și emiterea permiselor și autorizațiilor de vânatoare. Prin această reglementare legiuitorul nu a încălcat dreptul constituțional la liberă asociere, textele respective neavând incidență asupra constituirii înseși a organizațiilor vânătoarești, care, astfel cum se precizează la art. 5 alin. (1) din lege, se realizează „*pe principiul liberei asocieri a vânătorilor*”.

În sfârșit, critica privind necorelarea, pe de o parte, a prevederilor Legii nr. 103/1996 cu prevederile Legii nr. 21/1924 pentru persoanele juridice (asociații și fundații) și cu prevederile Decretului nr. 31/1954 privind persoanele fizice și persoanele juridice, pe de altă parte, nu are relevanță în ceea ce privește controlul de constituționalitate exercitat de Curte. În acest sens, jurisprudența constantă a Curții Constituționale a statuat că numai autoritatea legiuitoare are competență de a asigura coordonarea legislației și de a elimina eventualele necorelări existente în sistemul legislativ, având în vedere dispozițiile art. 58 alin. (1) din Constituție.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi privind art. 4 și art. 5 alin. (1) din Legea nr. 103/1996 și cu unanimitate de voturi privind celelalte dispoziții criticate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 129/1999, excepție ridicată de Asociația de vânatoare „Căprioara” din Iași în Dosarul nr. 5.901/1998 al Tribunalului Iași și de Asociația de vânatoare „George Topârceanu” din Iași în Dosarul nr. 5.899/1998 al aceleiași instanțe.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, art. 26 alin. (2) și (6) și ale art. 27 alin. (1) din aceeași lege, excepție ridicată de aceiași autori în aceleși dosare.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 octombrie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII
Nr. 788/16 noiembrie 1999

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 190/16 noiembrie 1999

ORDIN

pentru aprobarea Listei cuprinzând bolile pentru care asigurații beneficiază, în tratamentul ambulatoriu, de medicamente eliberate fără contribuție personală

Ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, având în vedere prevederile art. 34 din Legea asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 33 din Legea nr. 100/1998 privind asistența de sănătate publică, ale art. 4 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 312/1999 pentru aprobarea Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului asigurărilor sociale de sănătate pe anul 1999, cu modificările ulterioare, ale art. 3 alin. (4) și (7) din Hotărârea Guvernului nr. 244/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 20 alin. (3) lit. b) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 19 martie 1999, ținând seama de nota comună a Direcției generale de asistență medicală, Direcției generale de sănătate publică și Direcției generale a bugetului de stat din cadrul Ministerului Sănătății, emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Lista cuprinzând bolile pentru care asigurații beneficiază, în tratamentul ambulatoriu, de medicamente eliberate fără contribuție personală, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Costul medicamentelor pentru tratamentul ambulatoriu al diabetului zaharat și al altor boli de nutriție (poziția nr. 13 din anexă) se suportă din bugetul de stat, în cadrul programului național de sănătate publică nr. 19 — Prevenție și control în diabet și alte boli de nutriție.

(2) Costul medicamentelor pentru restul bolilor prevăzute în anexa la prezentul ordin se suportă din bugetul Fondului de asigurări sociale de sănătate.

Art. 3. — Direcția generală de asistență medicală, Direcția generală de sănătate publică, Direcția generală a bugetului de stat din cadrul Ministerului Sănătății și Casa Națională de Asigurări de Sănătate vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministru de stat,
ministrul sănătății,
Hajdú Gábor

Președintele Casei Naționale
de Asigurări de Sănătate,
prof. dr. **Alexandru Ciocâlteu**

ANEXĂ

LISTA

cuprinzând bolile pentru care asigurații beneficiază, în tratamentul ambulatoriu, de medicamente eliberate fără contribuție personală

1. Hepatită acută virală cu HAV, HBV, HCV sau HGV, hepatitele cronice de etiologie virală (cu markeri de replicare virală pozitivi), ciroză hepatică
2. HIV/SIDA
3. Leucemiile, limfom Hodgkinian sau ne-Hodgkinian
4. Talasemia majoră (anemia Cooley), hemofilie
5. Epilepsia
6. Boala Parkinson
7. Miopatii
8. Boli psihice (schizofrenia, sindromul paranoid, psihoza maniaco-depresivă, psihoza toxică și infecțioasă, delirul acut, toxicomania prin stupefiante și substanțe psihoactive, paralizia generală progresivă)
9. Boli de collagen (LES și PR), spondilita anchilopoietică
10. Parazitoze (malaria, chist hidatic)
11. Tuberculoza
12. Tumori maligne
13. Diabetul zaharat și alte boli de nutriție
14. Stări posttransplant
15. Insuficiența renală cronică
16. Miastenia gravis
17. Glaucom
18. Diabet insipid
19. Boli venerice (sifilis și gonoree).

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 789/16 noiembrie 1999

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 189/16 noiembrie 1999

O R D I N

pentru completarea anexei nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 328/70/1999 pentru aprobarea Listei denumirilor comune internaționale (D.C.I.) ale medicamentelor din Nomenclatorul de medicamente și produse biologice de uz uman, de care beneficiază asigurații, pe bază de prescripție medicală, în tratamentul ambulatoriu, cu sau fără contribuție personală, și a modului de prescriere, eliberare și de decontare a medicamentelor

Ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, având în vedere prevederile art. 24 alin. (1) din Legea asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. 46 alin. (3) din Contractul-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului asigurărilor sociale de sănătate pe anul 1999, anexă la Hotărârea Guvernului nr. 312/1999, cu modificările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 244/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și al Statutului Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 19 martie 1999,

ținând seama de Referatul comun al Direcției farmaceutice, Direcției generale de sănătate publică, Direcției generale a asistenței medicale și Direcției generale a bugetului sănătății din cadrul Ministerului Sănătății, precum și al Departamentului sănătate și relații cu furnizorii, Departamentului politici bugetare și Serviciului farmaceutic din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate G.H. 7.831/A.C.693/1999, emit următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 328/70/1999 pentru aprobarea Listei denumirilor comune internaționale (D.C.I.) ale medicamentelor din Nomenclatorul de medicamente și produse biologice de uz uman, de care beneficiază asigurații, pe bază de prescripție medicală, în tratamentul ambulatoriu, cu sau fără contribuție personală, și a modului de prescriere, eliberare și de decontare a medicamentelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 17 august 1999, se completează după cum urmează:

1. **Lista denumirilor comune internaționale (D.C.I.) ale medicamentelor din Nomenclatorul de medicamente și produse biologice de uz uman, de care beneficiază asigurații, pe bază de prescripție medicală, în tratamentul ambulatoriu, fără contribuție personală, prevăzută în anexa nr. 2, se completează cu pozițiile nr. 147—163, astfel:**

- „147. N07AA01 NEOSTIGMINI BROMIDUM
- 148. S01EB01 PILOCARPINUM
- 149. S01ED01 TIMOLOLUM
- 150. S01ED02 BETAXOLOLUM
- 151. H01BA02 DESMOPRESSINUM
- 152. N02AA03 HYDROMORPHONUM
- 153. N02AA08 DIHYDROCODEINUM

- 154. N02AC02 METHADONUM
- 155. N02AD01 PENTAZOCINUM
- 156. N02AG01 COMBINAȚII MORFINĂ + ATROPINĂ
- 157. N02AG04 COMBINAȚII HIDROMORFON + ATROPINĂ
HIDROMORFON + SCOPOLAMINĂ
- 158. J01CE08 BENZATHINI BENZYL PENICILLINUM
- 159. J01CE01 BENZYL PENICILLINUM
- 160. J01CE09 BENZYL PENICILLINUM PROCAINICUM
- 161. J01CA01 AMPICILLINUM
- 162. J01MA02 CIPROFLOXACINUM
- 163. S01AX12 NORFLOXACINUM.“

2. **Nota la anexa nr. 2 se completează cu punctul 3 cu următorul cuprins:**

„3. Medicamentele corespunzătoare denumirilor comune internaționale cuprinse la pozițiile nr. 158—163 vor fi prescrise și eliberate în ambulatoriu, fără contribuția asiguraților, numai în tratamentul sifilisului și al gonoreei.“

Art. II. — Ministerul Sănătății și Casa Națională de Asigurări de Sănătate, prin direcțiile și departamentele implicate, ministerele cu rețea sanitară proprie, casele de asigurări de sănătate, unitățile sanitare și unitățile farmaceutice vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministru de stat,
ministrul sănătății,
Hajdú Gábor

Președintele Casei Naționale
de Asigurări de Sănătate,
prof. dr. **Alexandru Ciocâlteu**

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 64690427282 Trezoreria sectorului 5.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.loginet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro